

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลท้องถิ่นในประเทศไทย สามารถสรุป และข้อเสนอแนะผลที่ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

มีบางปัจจัยที่มีความสำคัญและน่าจะนำมาพิจารณาถึงปริมาณภาษีที่จัดเก็บได้ซึ่งได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์จากภาคการอุตสาหกรรม มูลค่าผลิตภัณฑ์จากภาคการธนาคารและมูลค่าผลิตภัณฑ์ จากภาคบริการ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีในจังหวัด และเป็นปัจจัยที่ชี้ให้เห็นถึง ความสามารถทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นความเจริญ เติบโตทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้ และกระบวนการทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ การค้าพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญดังกล่าว เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ในการที่จะกำหนดกลยุทธ์เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐบาลซึ่งภาษีประเภทต่างๆ ที่จัดเก็บได้ในจังหวัด จะจัดเป็นงบประมาณของรัฐบาล ยกเว้นภาษีบางประเภทที่กำหนดให้ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ประกอบ ไปด้วยภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายและอากรฆ่าสัตว์ ซึ่งภาษีประเภทนี้เป็นรายได้ของท้องถิ่นไม่ต้องส่งเข้าส่วนกลางและภาษีอีกประเภทที่รัฐบาลจัดเก็บได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเครื่องดื่ม อากรมหรสพ ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ภาษีส่งออกข้าว ภาษีซีเมนต์ จะเห็น ได้ว่าภาษีส่วนใหญ่ที่จัดเก็บได้ในจังหวัดจะส่งเข้าส่วนกลาง แล้วรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดและจัด สรรงงบประมาณให้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลอยู่ในจังหวัด จึงเป็น หน้าที่ของรัฐบาลที่จะกำหนดกลยุทธ์เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐบาล ซึ่งจากผลการศึกษาการกำหนด กลยุทธ์ของรัฐบาลเพื่อให้การจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้น โดยการส่งเสริมปัจจัยต่างๆจากการศึกษานี้เพื่อก่อ ให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว

ในส่วนของการจัดเก็บภาษีของจังหวัดต่าง ๆ การศึกษานี้ได้รวบรวมภาษีในแต่ละประเภท และค่าดัชนีพร้อมด้วยลำดับของความพยายามในการจัดเก็บภาษีและความสามารถในการเสียภาษี เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโดยเปรียบเทียบของจังหวัดทั้งหมดในตารางที่ 5.1 เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาถึงผลการจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ภาษีและความพร้อมของจังหวัด

รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในจังหวัดที่จะเอื้อให้เกิดรายได้และมีผลต่อการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพตามพื้นฐานของจังหวัด

ตารางที่ 5.1 เมื่อนำจังหวัดบางจังหวัดเพื่อพิจารณาผลของการจัดเก็บภาษี เช่น จังหวัดสมุทรปราการจะเห็นได้ว่าในภาษีท้องถิ่นมีค่าความพยายามในการจัดเก็บ 1.565569 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 เมื่อเปรียบเทียบกับภาษีที่คาดว่าจะเก็บได้

$\left(\frac{T_{ij}/y}{\hat{T}_{ij}/y} \right)^1$ แสดงค่าดัชนีที่ได้มีค่าสูง แต่ความสามารถในการเสียภาษีของจังหวัดสมุทรปราการในการเสียภาษีท้องถิ่นอยู่ในลำดับที่ 66 เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาษีประเภทเดียวกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่ภาษีที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น² ได้ใช้ความพยายามเป็นอย่างดีและสามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ความพยายามนั้น เมื่อพิจารณาถึงค่าความสามารถแล้วอาจทำให้ความพยายามที่เพิ่มขึ้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ เนื่องจากความสามารถของผู้มีหน้าที่เสียภาษีท้องถิ่นของจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในลำดับที่ไม่สูงนักและในภาษีท้องถิ่นนี้จังหวัดสมุทรปราการจัดอยู่ในกลุ่มที่ 3 คือความสามารถค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีสูง ซึ่งเป็นแนวทางที่ชี้ให้เห็นว่า ในภาษีท้องถิ่นนี้จังหวัดสมุทรปราการจะต้องพัฒนาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่จะทำให้ความสามารถในการเสียภาษีสูงขึ้น ก็จะสามารจัดเก็บภาษีประเภทนี้ได้เพิ่มขึ้นตามประสิทธิภาพของการจัดเก็บที่ดีของเจ้าหน้าที่ภาษีนี้

ในส่วนของภาษีประเภทอื่นได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีจากการพาณิชย์และภาษีสรรพสามิตนั้น จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีความสามารถในการเสียภาษีในลำดับต้น แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจในจังหวัดที่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากความเป็นศูนย์กลางของจังหวัด การได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล การคมนาคมที่สะดวกและความได้เปรียบในการอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ ของประเทศที่จะกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล และเมื่อพิจารณาถึงค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีของจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งภาษีเงินได้ ภาษีจากการพาณิชย์และภาษีสรรพสามิตก็มีค่าความพยายามที่สูงคือ 2.409549 ในภาษีเงินได้ 2.238914 ในภาษีจากการพาณิชย์และ 2.395561 ในภาษีสรรพสามิต แสดงให้เห็นถึงเจ้าหน้าที่ภาษีมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีเป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มจังหวัดที่ได้

¹ ความหมายของ $\left(\frac{T_{ij}/y}{\hat{T}_{ij}/y} \right)$ ได้อธิบายแล้วในบทที่ 4

² ภาษีท้องถิ่นเป็นภาษีที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาลในจังหวัดเป็นผู้จัดเก็บเอง ประกอบด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้ายและอากรฆ่าสัตว์

จัดได้ในบทที่ 4 จังหวัดสมุทรปราการอยู่ในกลุ่มที่ 1 คือ มีความสามารถในการเสียภาษีสูงเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นและมีค่าความพยายามในการจัดเก็บสูงด้วย ในประเภทของภาษีเงินได้ ภาษีจากการพาณิชย์และภาษีรวม ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจดีและมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีดี

ในการพิจารณาถึงจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค รวมทั้งประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ภาษีในแต่ละประเภทภาษี จะทำให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นงบประมาณในการพัฒนาประเทศ โดยคำนึงถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัด ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ แรงงาน การศึกษา และประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ภาษีในการจัดเก็บภาษี เป็นต้น ผลการศึกษาที่รวบรวมในตารางที่ 5.1 ของแต่ละจังหวัดตามประเภทของภาษี รวมถึงค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีกับลำดับของความสามารถในการเสียภาษีของจังหวัด ซึ่งจะแบ่งกลุ่มจังหวัดในบทที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายสู่ภูมิภาคและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีต่อไป

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ
และลำดับความพยายามและความสามารถของจังหวัด ในปี พ.ศ. 2537

	ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง			ภาษีเงินได้			ภาษีจากการพาณิชย์			ภาษีรวม		
	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity
กระบี่	0.7526786711	55	14	1.284284045	13	65	0.876705802	44	65	0.86474877	49	54
กาญจนบุรี	0.9339424270	32	62	1.205367253	18	45	1.508372754	8	62	1.17857498	18	47
กาฬสินธุ์	0.7861174256	49	61	1.2375308	15	67	1.049824154	32	57	1.19917268	17	69
กำแพงเพชร	0.9167955563	33	52	1.138828553	23	66	1.298201616	14	70	0.95830307	37	65
ขอนแก่น	0.5325615501	66	5	0.454393896	74	6	0.460211321	71	8	0.4848343	74	7
จันทบุรี	1.4121394425	11	6	0.866490261	52	11	0.781966004	57	12	0.83128017	55	10
ฉะเชิงเทรา	1.0050957962	28	65	1.169006277	22	15	1.473589104	10	38	1.4642994	7	31
ชลบุรี	0.6842911946	59	72	0.473752833	73	8	0.991551171	36	2	0.76836257	62	5
ชัยนาท	1.3751661068	13	28	0.821854746	57	38	0.382427514	75	34	0.63021573	69	35
ชัยภูมิ	0.8150136036	44	56	0.856539278	54	58	1.102877422	27	72	0.98466703	31	67
ชุมพร	0.5761858599	64	3	0.641941288	68	20	0.458732148	72	18	0.536289	72	16
เชียงราย	1.3731101714	14	17	0.970894075	40	28	1.014489788	35	23	0.96781141	34	21
เชียงใหม่	1.6989028013	7	13	1.042339997	35	10	0.926968016	39	6	1.09013897	23	9
ตรัง	0.8048891313	46	15	1.597034358	7	57	1.267712517	16	52	1.24712765	14	46
ตราด	0.9922140406	29	32	0.842751724	55	35	0.978555592	38	13	0.95422633	38	25

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

	ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง			ภาษีเงินได้			ภาษีจากการพาณิชย์			ภาษีรวม		
	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity
ตาก	0.8122861211	45	48	1.328767355	11	47	1.282698798	15	44	1.23050333	15	44
นครนายก	1.1127635421	21	8	0.835248594	56	17	0.508200995	69	10	0.69881503	66	12
นครปฐม	0.7725087017	51	46	0.810438668	59	7	0.899938906	43	21	0.93491394	40	15
นครพนม	0.7569460979	53	43	1.098857211	28	61	1.075807381	28	56	1.03604897	27	60
นครราชสีมา	0.8944760790	34	30	0.916918686	45	33	1.108422419	26	40	1.02092412	28	36
นครศรีธรรมราช	1.0858696050	24	41	1.065645564	33	56	0.870256033	46	53	0.96014448	36	53
นครสวรรค์	1.2315142280	18	31	1.02714287	36	30	1.057898639	30	39	1.11562031	21	32
นนทบุรี	1.4347822858	10	11	2.225379283	3	5	2.726781141	1	5	2.48711964	2	4
นราธิวาส	1.0424860148	26	64	1.609623186	6	71	1.4857649	9	33	1.94281698	4	71
น่าน	2.5002211984	2	51	1.272991834	14	63	0.902439484	41	54	1.10341937	22	58
บุรีรัมย์	0.5326992851	65	47	0.894629681	49	54	0.979797465	37	64	0.91374522	43	59
ปทุมธานี	2.4473270755	3	73	1.04748776	34	1	0.730472477	60	3	0.91422192	42	2
ประจวบคีรีขันธ์	0.4753846773	71	10	0.581176184	71	12	1.245692803	18	19	0.82774595	56	14
ปราจีนบุรี	2.1788592668	4	58	0.868667941	51	40	1.118807927	24	59	1.016527	30	48
ปัตตานี	1.1130130288	20	35	1.991243336	5	72	1.441101048	12	73	1.33997753	10	72
พระนครศรีอยุธยา	1.1883152675	19	71	1.017217634	37	13	1.519550976	7	46	1.45786766	8	38

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

	ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง			ภาษีเงินได้			ภาษีจากการพาณิชย์			ภาษีรวม		
	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity
พะเยา	0.8336322975	42	42	0.820606917	58	44	0.810790236	52	47	0.85038115	53	49
พังงา	3.1100678684	1	9	0.964469674	41	50	0.526050266	68	31	0.81058237	58	39
พัทลุง	1.0158695545	27	21	0.766823493	62	42	0.64550824	64	43	0.67889669	68	41
พิจิตร	0.6493238735	60	29	1.285346979	12	43	0.835758687	48	45	1.06082137	26	43
พิษณุโลก	1.3025099204	16	22	1.097287409	29	32	0.822128309	49	24	0.97076942	33	27
เพชรบุรี	0.7972706399	48	39	0.984559678	38	31	0.902195001	42	27	0.89559343	45	24
เพชรบูรณ์	1.3863760184	12	36	1.193356016	20	62	1.166713087	20	66	1.06092829	25	62
แพร่	1.0868601727	23	18	0.785719191	60	29	0.794622014	54	14	0.82056111	57	22
ภูเก็ต	1.7286879939	6	1	1.223007063	16	4	1.136267869	23	1	1.16243327	19	1
มหาสารคาม	0.4985714478	70	25	0.593396778	70	39	0.469728976	70	29	0.55736349	71	40
มุกดาหาร	0.7558310699	54	34	0.979884673	39	41	1.811592523	5	48	1.20827251	16	42
แม่ฮ่องสอน	1.7457214341	5	59	1.328947155	10	64	2.278930598	2	49	1.8193171	5	64
ยโสธร	1.3319418088	15	40	0.913102212	46	51	0.734444337	59	50	0.85518375	52	50
ยะลา	1.4978924152	9	37	1.188443401	21	48	1.232717004	19	32	1.2527339	13	45
ร้อยเอ็ด	0.8018289996	47	44	0.759277684	63	52	0.813512412	51	51	0.77498832	61	51
ระนอง	0.4238750134	72	16	1.108987665	26	49	0.86521844	47	25	0.77661027	60	29

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

	ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง			ภาษีเงินได้			ภาษีจากการพาณิชย์			ภาษีรวม		
	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity
ระยอง	0.6479463522	61	67	0.627692209	69	22	0.527203713	67	15	0.50420436	73	13
ราชบุรี	0.8484142866	39	54	0.736241496	64	16	0.78944975	55	35	0.86123508	50	30
ลพบุรี	0.8603822031	36	38	1.110605755	25	37	0.744143944	58	42	0.90178258	44	34
ลำปาง	0.3146671020	74	23	0.911070924	48	23	0.691649103	61	16	0.7516053	64	17
ลำพูน	0.7598034146	52	68	0.567515602	72	27	1.058715087	29	68	0.86561063	48	52
เลย	0.8506676426	38	55	1.355810159	9	69	1.16120985	21	69	1.15085241	20	68
ศรีสะเกษ	0.7353881379	56	45	1.065849259	32	60	0.871549831	45	63	0.91956414	41	61
สกลนคร	0.8458856022	40	49	0.912706087	47	55	0.798241934	53	55	0.85625474	51	55
สงขลา	0.4130376574	73	2	1.118032197	24	14	1.262445485	17	11	1.07577295	24	11
สตูล	0.8694364651	35	27	1.391857656	8	70	1.14312462	22	71	0.94245198	39	66
สมุทรปราการ	1.5655685196	8	66	2.40954942	2	3	2.238914039	3	7	2.39556139	3	6
สมุทรสงคราม	0.8443515629	41	7	0.871024262	50	9	0.55017218	66	9	0.74762088	65	8
สมุทรสาคร	0.2946235399	75	70	0.400762278	75	2	0.38352645	74	4	0.37888747	75	3
สระแก้ว	0.5056425137	68	74	16.61201566	1	75	1.919700559	4	74	0.57736496	70	73
สระบุรี	0.9848076032	30	69	0.659984019	67	18	1.113173514	25	28	0.84618554	54	23
สิงห์บุรี	1.2884688039	17	33	0.937041165	43	26	1.051830163	31	26	1.02034087	29	26

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

	ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง			ภาษีเงินได้			ภาษีจากการพาณิชย์			ภาษีรวม		
	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity	index	ลำดับ	capacity
สุโขทัย	0.6888611859	58	19	1.106696297	27	34	0.815499108	50	36	0.97264542	32	33
สุพรรณบุรี	0.5201329884	67	24	0.735657009	65	24	0.786448992	56	37	0.7583034	63	28
สุราษฎร์ธานี	0.6267274619	62	4	0.699682387	66	21	1.02692386	33	20	0.7878386	59	18
สุรินทร์	0.8569614117	37	60	1.209483917	17	68	1.299252623	13	58	1.37095484	9	70
หนองคาย	0.7119240523	57	57	1.072780088	31	53	1.449394307	11	61	1.27707047	12	63
หนองบัวลำภู	0.9452666069	31	75	2.149715194	4	74	0.669247848	63	67	6.87559921	1	75
อ่างทอง	0.5770241284	63	20	0.770545335	61	19	0.556963183	65	17	0.69659985	67	19
อำนาจเจริญ	0.5011901313	69	63	0.940522153	42	73	0.674993866	62	75	1.48711185	6	74
อุดรธานี	1.0435572309	25	12	0.921613625	44	25	1.023775383	34	22	0.9618852	35	20
อุดรดิษฐ์	1.1063815162	22	53	1.082846022	30	46	1.57418706	6	60	1.33455499	11	56
อุทัยธานี	0.8241275342	43	50	1.200276312	19	59	0.428129047	73	30	0.8792279	47	57
อุบลราชธานี	0.7818739015	50	26	0.858130119	53	36	0.912225505	40	41	0.88272352	46	37

หมายเหตุ :

1. Index คือค่า

$$\left(\frac{T_{ij}}{y} \right)$$

2. ลำดับคือค่าของ Index เมื่อเรียงจากมากไปน้อย

3. Capacity คือค่าของความสามารถในการเสียภาษีของจังหวัดต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกันจากมากไปน้อย (ค่าของ T_{ij}/y)

ปัญหาและแนวทางในการพัฒนารัฐบาลท้องถิ่น

ถึงแม้ว่านโยบายหลักจะมาจากการกำหนดของรัฐบาลกลางก็ตามแต่ในปัจจุบันการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ในการระดมเงินทุน และให้บริการสาธารณะสู่ประชาชนในท้องถิ่นมีความสำคัญมากขึ้น และการบริหารงานของท้องถิ่น มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการที่จะต้องมีงบประมาณ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับจากการสนับสนุนของรัฐบาลกลาง และภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บได้เองซึ่งบทบาทของรัฐบาลก็คือ สนับสนุนและวางนโยบายในการกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่น ซึ่งปัจจัยที่ได้จากการศึกษานี้ น่าจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าว และจากการพิจารณาโครงสร้างและความสำคัญของภาษีท้องถิ่นพบว่าการจัดเก็บภาษีประเภทนี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ทั้งนี้เนื่องจากอัตรากาญีอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ และการจัดเก็บยังขาดประสิทธิภาพ รวมถึงการรั่วไหลของการจัดเก็บภาษี โดยเฉพาะภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของโครงสร้างภาษีทั้ง 2 ชนิดนี้ ที่มีการลดหย่อนหรือยกเว้นเป็นอันมาก โดยเฉพาะการยกเว้นภาษีให้กับอาคารและที่ดินของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเอง จึงทำให้ท้องถิ่นต้องสูญเสียรายได้จากการยกเว้นดังกล่าวเป็นอันมาก ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเสียใหม่ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดเก็บภาษีท้องถิ่นได้มากขึ้น และจะช่วยให้ระบบภาษีของประเทศมีความเป็นธรรมมากขึ้น

กรณีภาษีเงินได้และภาษีจากการพาณิชย์ที่จัดเก็บโดยกรมสรรพากรนั้น การศึกษานี้ก็เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ภาษี และการส่งเสริมปัจจัยทางเศรษฐกิจก็จะทำให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นงบประมาณในการพัฒนาประเทศ

สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นนั้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเขตท้องถิ่น การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนเมือง รวมถึงการพัฒนาประเทศในภูมิภาคต่างๆ การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเขตท้องถิ่น การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนเมือง รวมถึงการพัฒนาประเทศในภูมิภาคต่างๆ เป็นผลให้ภาระหน้าที่ของท้องถิ่นมีเพิ่มมากขึ้น เป็นเงาตามตัว ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ อาทิเช่น การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย การป้องกันอัคคีภัย เป็นต้น ซึ่งทำให้ท้องถิ่นจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณเป็นจำนวนมากเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตามอำนาจหน้าที่ เพื่อชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และบทบาทภาระหน้าที่ของท้องถิ่นนี้ในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณตามอัตราส่วนของการเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ที่ผ่านมามีปัญหาด้านการคลังของท้องถิ่นที่สำคัญที่อยู่หลายประการ ได้แก่

1. ปัญหาด้านรายได้ ได้แก่ การที่ท้องถิ่นมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะนำไปบริหารงานตามอำนาจหน้าที่เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าได้ ซึ่งสาเหตุที่สำคัญก็เนื่องมาจากการที่ท้องถิ่นมีฐานรายได้หรือมีแหล่งที่มาของรายได้จำกัดทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จำกัดทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ในแต่ละปีไม่ทันกับสภาพปัญหาและความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเงิน นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นอีก ได้แก่ การที่ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ประเภทที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองต่ำกว่าที่ควรจะได้ เป็นต้น

2. ปัญหาด้านกระบวนการบริหารงานคลัง ซึ่งเรื่องนี้หลายฝ่ายเห็นว่าระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ในบางเรื่องควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งการใช้จ่ายเงินของท้องถิ่นหลายแห่งอยู่ในลักษณะไม่มีวินัยทางการคลัง การเพิ่มระดับของการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น มีอำนาจมากยิ่งขึ้นในทางการคลังมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

3. ปัญหาด้านบุคลากรของท้องถิ่น ที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติจึงทำให้มีข้อบกพร่องการบริหารงาน

จากบทวิเคราะห์ที่ผ่านมาทั้งหมด ประเด็นของงานศึกษานี้ อยู่ที่ความพยายามที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลท้องถิ่น จะพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีได้รับการกำหนดและส่งเสริมจากรัฐบาลกลางแล้วจะส่งผลถึงท้องถิ่น ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนโยบายทางการคลังของรัฐบาลกลางจะพยายามเข้าไปช่วยเหลือให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนนโยบายการกระจายอำนาจทางการคลังออกไปสู่รัฐบาลท้องถิ่นให้มีความรับผิดชอบในการดูแลให้บริการสาธารณะในท้องถิ่นของตนเอง ในการปรับปรุงระบบการคลังท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการให้บริการแก่สาธารณะและในด้านการเป็นแหล่งรายได้ในระดับท้องถิ่นเองและระดับประเทศ นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้ผ่านมาเพื่อให้บรรลุผลในเรื่องนี้ จากข้อเท็จจริงพบว่า การคลังท้องถิ่นในปัจจุบันทุกอย่างจะรวมศูนย์ไว้ในฝ่ายกลาง โดยการบริหารงานต่าง ๆ จะผ่านสายการบริหารต่าง ๆ ตามลำดับขึ้นจากส่วนกลางมาสู่ท้องถิ่น แม้จะมีการกระจายอำนาจให้แก่รัฐบาลท้องถิ่น แต่ก็ยังมีขอบเขตที่แน่นอนทั้งรายได้และรายจ่ายให้เป็นไปตามความต้องการของรัฐบาลกลางยังไม่รวมถึงจังหวัดที่ถือเป็นรัฐบาลท้องถิ่น แต่โครงสร้างของการบริหารการปกครองและการคลัง จะต้องถูกควบคุมมาจากส่วนกลาง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแก่รัฐบาลท้องถิ่น คือการขาดความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของตนเอง เพราะจะต้องพึ่งความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ จากรัฐบาลกลาง การที่ท้องถิ่นจะสามารถพึ่งตัวเองได้และมีอิสระในการบริหารงาน คือการแก้ไขโครงสร้างทางการคลังหรือการปกครอง เมื่อประชากรในท้องถิ่นมีความพร้อมและความเข้าใจในระบบการบริหารงาน มีความสามารถที่จะพัฒนาบริหารสาธารณะต่าง ๆ ตลอดจนกำหนดนโยบายและปฏิบัติเพื่อท้องถิ่น

นั้น ๆ เองได้ แต่ในปัจจุบันอาจจะยังไม่สามารถทำได้เต็มที่ การบริหารควบคุมงานของ
รัฐบาลท้องถิ่นก็น่าจะปล่อยให้มีความอิสระทางการคลัง แต่ทั้งนี้รัฐบาลกลางควรจะพิจารณาวิธีการควบคุมดูแลรัฐบาลท้องถิ่นที่เป็นอยู่แทน ซึ่งจะสนองความต้องการของประชากรในท้องถิ่นได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งการลงทุนและการใช้จ่ายสำหรับท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็จะลดการช่วยเหลือและการพึ่งพาทางการคลังลงจากรัฐบาลกลาง ซึ่งในที่สุดก็จะทำให้รัฐบาลท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยรัฐบาลกลางจะคอยดูแลและเป็นผู้ตัดสินใจถึงต้นทุนและผลประโยชน์ในระดับชาติเท่านั้น